

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Codex traditionvm Corbeiensivm

Falcke, Johann Friedrich

Lipsiae ; Gvelpherbyti, 1752

§. 188. De Fritherici traditione bonorum in villa Lauuingi in pago Derlingi, nec non de origine comitum palatinorum de Sommerschenburg, comitum de Supplinburg, Walbeck et Schaumburg, atque principum ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-36114

Ab anno 854 vsque 877 regnante Hludouico et quid ibi habuit ad reliquias sc̄orum martyrum stephani atque uiti testes hrannuard fidag dendi tiadmer uigmer et alii XVII.

Ab anno 854 vsque 877 regnante Hludouico et

§. 187.

Tradidit merefuit et filia eius siburg in *osdageshusen* (I) quidquid habuerunt testes isger *billing* (K) buni adaldach et alii XV.

§. 188.

Tradidit *fritheric* in *derlingi* (L) in uilla *lauuingi* colonum unum testes had uolebertus abbo odo et alii tres.

§. 189.

nonis ducis nepos ex fratre fuisse uidetur. Hæc autem obseruatio facit ad confirmandam sententiam nostram, quam supra §. 106. de *Bodikone*, *Saxonum rege*, protulimus. Cum enim *Bodo* et *Bodiko* unum idemque nomen sit, quod nemo facile negabit, *Bodiko*, *dux Saxonum*, plane effectus esse non uidetur. Inter progenitores Brunonis ac *Widekindi* ducum potius existisse eum, verisimilimum erit, quia olim illustribus familiis in maximis erat deliciis, et id curæ erat, ut nomina progenitorum suorum omni modo conseruarent. Obseruatu dignum præterea esse putamus, quod in *Vita Meinweri* episcopi Paderb. T. I. S. R. B. Leibn. p. 535. ille, qui mansum unum in *marca Listungun* cum omnibus rebus ad eum attinentibus circa annum 1020 ecclesiæ dedit Paderbornensi, *Æthelhardus* appellatur. Quemadmodum vero *marca* illa *Listungun* in regione uillæ nostræ *Listungun* existisse uidetur, quippe quæ terminus Angariæ occidentalis in eadem regione esse potuit: ita *Æthelhardus* ille uidetur fortasse nostri *Bodonis* pronepos esse. Id probabiliter facit ad corroborandam nostram coniecturam. Auguramur enim, fuisse inter progenitores Brunonis ducis ducem quandam Saxonum *Æthelbardum*, de quo egimus supra §. 161. Quamuis enim facile demus, hoc tantum niti coniectura nostra, indicandum tamen esse illud, arbitrari sumus, sperantes, doctis quibusdam id coniecturæ non ingraturum fore, ac tempore futuro documenta quædam in lucem proditura esse, quibus hæc ipsa coniectura in maiorem lucem euehatur.

De uilla Osdageshusen.

(I) *Osdageshus* uilla erat, testante nostro Registro, in pago *Suilbergi*. In membranæ aliis scribitur eadem modo *Osdageshusen*, modo *Odeshus*, modo *Odesen*, et tandem *Odassen*. Reperitur uilla isthæc hodie in ducatu Grubenhagenensi sub præfectura *Rotenkirchen*. Ipsa uero olim erat pars comitatus *Dasseliensis*, in quo pagum *Suilbergi* existisse, iam supra §. 167. demonstrauimus. *Merefuit* igitur eiusque filia *Siburg* *Northeimensibus* seu *Dasseliensibus* comitibus, quorum una eademque origo fuit, annumerandæ uidentur. Fuisse autem *Meresuitam* stirpis *Brunonianæ*, in nostra *Historia Corbeiensi* e quadam membrana, quam olim e manibus bibliopecti *Pilgers* in urbe *Huxaria* extorsimus, probabilissimum reddemus; e qua apparebit, *Luitbardum*, episcopum *Paderbornensem* tertium, qui *Badurado* e uita mortalium sublato anno 860 successit, fuisse huius *Meresuitæ* filium. Hic *Luitbardus* cum sorore sua *Waldburg* splendendum *Herisense* uirginum sacrarum monasterium in episcopatu *Paderbornensi* condidit, atque e bonis paternis dotauit. Vnde colligi poterit, cuiusnam fuerit familiæ illa *Dei ancilla* in eodem monasterio *Herisi* constituta, quæ episcopi *Luitbarði neptis* appellatur, et ad quam *Rimbertus* monachus *Corbeiensis* et archiepiscopus *Hamburgensis* epistolam, bonæ frugis plenam, scripsit, quæ existat in *Vita Rimberti* p. m. 747 seqq.

De Billingio.

(K) *Billing* an filius *Bennithi* comitis, et nepos *Amalungi*, factoris familiæ ducalis *Billingianæ*, fuerit, dilquirant alii.

De origine familiarum Sommerfchenburgicæ, Supplinburgicæ, Walbecensis atque Anhaltinæ.

(L) *Pagum Derlingi* existisse in ducatu *Brunswicensi*, et quidem in præfecturis *Campan*, *Königslutter*, *Supplinburg*, *Schöningen*, *Hessen* et *Wolffenbuttel*, iam supra §. 15. indicauius. Eadem in regione, et quidem inter *Born*, *Rotenkampe* atque *Vhri* uicos, et oppidum *Königslutter*, inuenitur uicus *Lauingen*, quem per *Lauuingi* uillam designari rectissime statuitur. Colonus autem, quem tradidit *fritheric* cum aliis bonis *Corbeiensibus*, in pago *Derlingi* olim conspicuus, anno 888 *Otoni* comiti, patri *Heinrici* aueupis, aduocato abbatiæ nostræ, a *Bouone* abbate traditus est, testante autographo diplomate serenissimi regis *Arnolfi*

nolli supra §. 163 producto. Quis vero iste *Fritberic* fuerit, qui colonum gubernante Corbeiam Adalgario. hunc dedit, ex nobis quis quærere posset. Huic respondemus, probabilissime illum ad progenitores comitum palatinorum Saxoniae nostrae referri. Siue enim bona, quae tradidit, siue nomen eius respicimus, unde non vanum in genealogica mediæ ævi re argumentum desumitur, indicia inde elucent; ex eo descendisse *Fridericos* palatinos, inferendos domui *Sommerseburgicae*. Atque ut hanc nostram sententiam probabilem reddamus, præmittenda sunt quædam de comitatu *Sommerseburgico*, quem ab arce *Sommerseburgica*, in ducatu Magdeburgico obuia, nomen accepisse, fatentur omnes. Reperitur vero eadem arx in edito colle ad latus nemoris frondosi atque opaci, vno milliari sita ab vrbe Helmstadio inter Marienborn monasterium, Belforf, Wefensleben, Sommersdorf, atque oppidum Schöningen situm in ducatu Brunsvicensi. Amplam possedisse ditionem comites *Sommerseburgicos* in Campen, Königslutter et Schenningen, nec non in Wefelingen atque aliis in eadem regione obuiis præfecturis, ex diplomatibus patet. Paulo post indicabimus, eosdem cum comitibus *Walboccensibus*, *Schaumburgicis*, *Supplingenburgicis* atque *Anhaltinis* ex vno eodemque germine descendisse. Sator horum comitum hucusque in obscuro latuit. Eundem autem ex his traditionibus nostris eruere possumus, consideraturi ea, quæ referuntur de dominis illis, qui abbatiae Corbeiensis bona quædam in eadem regione donarunt.

Primus, qui ante annum 826 quædam in pago Derlingi tradidit, est *comes Ricbertus* §. 15. quem sequitur §. 24. *marscalcus Tiadde*, quem excipit §. 29. *Odo comes*, cuius loco *Cumbro* in villa Sundstede in eodem pago Derlingo quædam donauit. Hunc sequitur §. 57. *Abbie*, quædam tradens. *Tiaddonem* ante annum 834 vitam cum morte commutasse, adfirmare haud licet. Quamuis enim ex §. 74 demonstrandum sit, eundem *Tiaddonem* in eodem pago Derlingo in villa Lianbeke bona quædam tradenda curasse. Hisce tamen traditis ille superstes fuisse non videtur, quia in nostris traditionibus nomen eius non amplius inuenitur, neque id inter coheredes ducis Ostfalorum *Hessi* §. 104. 111. et 121. apparet, nisi perhibere velis, quod et nobis probabile videtur, eundem latere §. 104. sub *Edone*, littera D. et T. vti videtur, vetustate detrita. *Tiadoni* enim, nomen idem esse ac *Tedo*, *Dedo*, *Dedico* et *Dodico*, quod contractum est ex *Theodorico*, harum rerum gnari facile nobis dabunt et concedent. Sine filiis eum esse mortuum, ex §. 24. patet. Confer diploma regis *Arnolli*, ante §. 163. adductum. Cur enim *Tiadde* §. 24. bona sua ea lege tradiderit, ut tota traditio bonorum in *Dallengebudli* et *Boclo* irrita foret, si filios habuisse, non video rationem. Ex diplomate vero *Arnolli* apparet, abbatiam Corbeiensis in villa *Dallangibudli* anno 888 bona ista possedisse. Quam ob rationem *Tiaddonem* nostrum sine prole decessisse oportet. *Odonem* vero comitem anno 834 superstitem fuisse, ex hereditate ducis Ostfalorum *Hessi* apparet, siquidem inter coheredes eius idem numeratur. Tamen *Odo comes*, *Tiadde marscalcus*, *Abbi*, *Cumbro* et *Ricbertus comes*, fratres fuisse videntur. Id enim conclusimus ex bonis, in vno eodemque tractu sitis, atque ex hereditate ducis *Hessi*, quam hi domini simul adiere, vti ex §. 104. apparet.

Omnibus hisce rite consideratis, horum patrem fuisse statuimus *Albionem*, Sator eaque qui se cum *Widekindo*, *Brunone* atque *Hessi* ducibus, *Carolo M.* in bello Saxorum *Albionico* fortiter opposuit, et, transgressis *Brunone* ac *Hessi* ad partes *Caroli Magni*, procul dubio dux Ostfalorum creatus fuit. Quamuis enim sciamus, *Alb. Kranztium* in *Saxonia* lib. II. cap. 23. perhibuisse, *Albionem* principem fuisse in *Nordalbingia* seu *Holfatia*, quod etiam *P. Lambecio* aliisque placuisse videtur; sunt tamen quædam argumenta, quæ nos impediunt, quo minus in eorum sententiam eamus. Scriptores enim coætanei de isto principatu *Albionis* in *Nordalbingia* nihil sciunt. Referunt modo *Annales Rerum Francorum* p. 153. anno 785. *latitasse Widekindum* et *Albionem* in *Transalbanda* Saxonum regione, *cladibus acceptis a Carolo superioribus annis*, *Carolumque eis primo per Saxones, ut omnia perfidia ad suam fidem venire non ambigerent, suadere coepisse; cum vero illi regis se fidei permittere dubitassent, tandem eos accepta a rege, quam optauissent, impunitatis sponsonem, atque impetratis, quos sibi dari deprecati essent, obsidibus, quos eis Amaluninus vnus aulicorum a rege missus adduxisset, cum eodem ad regis presentiam in Attinaco villa venisse, atque ibi baptizatos esse.* Quibus verbis *Eginhardus* neque *Widekindo* neque *Albioni* principatum in *Nordalbingia* adscripsit. Atque

Ab anno
854 usque
877 re-
gnante
Hludo-
uico et

hanc fuisse Eginhardi sententiam, probamus porro e verbis Poëtae Saxonis nostri, quæ integra adducere volumus e Tom. I. S. R. B. Leibn. p. 133. seq.

Publicus in Padarbrunnon (anno 785) conuentus habetur.

Quo rex insignis solenni more peracto

In pagum quendam, vocitat quem barbara lingua

Bardango, celeri studuit se tramite ferre.

Tunc ubi compererat, Widekindum, iam memoratum,

ABBONEMQUE simul, QUI DE MAIORIBUS EIUS

GENTIS ERANT, memores scelerum latitare suorum

Finibus in patriis, quos sepeferat ad borealem

Albia lata plagam iuxta consinia terre.

Danorum, mittens propriis de ciuibus ipsi

Legator, hortatur eos, quo scelerum tandem

Colla sibi, fideique sua se credere vellent,

Commisi veniam, nec non et premia spondens.

Quibus e verbis elicimus id enunciari, quo persuademur, *Albionis* patriam non fuisse trans, sed eis Albi. Si enim *Albio* in patria sua tunc temporis latitasset, nullo modo sibi persuaderi passus esset, ut Caroli fidei se permitteret. Transalbani enim Saxones tum temporis credebant, Albi fluium esse aptum ad arcendum Carolum a patria ipsorum. Probabilissimum ergo est, *Albionem* æque ac *Widekindum*, pulsos fugatosque a propriis laribus, in Nordalbingia commoratos esse.

Albionis
filii

1) Abbo
II.

Dignissimum autem notatu esse putamus, Poëtam Saxonem in verbis adductis appellasse *Albionem* utique *ABBONEM*, quod vel eius genuinum nomen fuit, vel concedendum est, *Abbonis* nomen idem denotare, quod *Albio*; *Albonis* nomen vero contractum esse ex *Adelberto* seu *Alberto*. Iam autem verisimillimum est, *Abbonem* istum uni filiorum suorum nomen suum dedisse. Cum ergo quendam *Abbonem* in pago *Derlingo* bona quædam possedisse deprehendamus, ut iam supra §. 104. not. (f) demonstrauimus, *Abbonem* istum pro filio *Albionis* principis habere libet. Eruditos nobis calculum suum adiecturos, speramus. Quemadmodum enim ex verbis *Annalistarum Saxonum* p. 155. apparet, *Albionem* anno 785 in finibus patriæ suæ, quam *Albis* fluius diuidebat a Nordalbingia, latitasse: ita *Albionis* patria esse debuit vel in pago *Bardengo*, vel in pagis *Norththuringi*, *Darlingo*, *Belkischem* et *Sueuon*. Pagus autem *Bardengo* *Albionis* patria esse non potuit, quia iam supra §. 104 demonstrauimus, progenitores familie *Billingane* in eum dominatos esse. Reliquum ergo erit, ut statuamus, *Albionem* fuisse principem in pagis *Sueuon*, *Belkischem* et *Norththuringi*, atque in ea pagi *Darlingi* parte, quæ veterem *Marchiam* attingit, in qua filia latissima *Dromling* conspicitur, quamque terram siluestrem germanice *das Holtz-Land* appellant.

2) Oddo

comes.

3) Cumbro.

4) Riebertus.

5) Tiaddo.

40.

Porro autem in eadem regione non solum *Abbonem*, *Oddonem comitem*, *Cumbro-
nem*, *Riebertum comitem*, sed etiam *Tiaddonem* marescaldum deprehendimus, quorum nomina crebro repetita in genealogia comitum de *Walbeck*, *Sommer-
schenburg*, *Supplinburg* atque *Anhalt* inuenimus. Quamuis enim quis perhibere posset, hos dominos bona illa ex hereditate ducis *Ostfalorum Hessi* accepisse, quia §. 104. *Abbo*, *Oddo*, *Cumbro* et *Riebertus* inter coheredes ducis *Hessi* apparent, cui non contradicimus; nullo tamen modo statui posse censuimus, marescaldum *Tiaddonem* bona sibi tradita in villis *Dallangibudli* et *Boelo* possedisse ex hereditate ista, cum demonstrari nequeat, ducem *Adalricum* in terminis ducatus *Lunenburgici* ad *Aleram* fluium aliquid possedisse iuris, quia iam supra vidimus, eundem ducem bona sua hereditaria tenuisse in pago *Derlingi* circa *Affenburgum* et ad *Quacram*, atque in pagis contiguis *Salgo*, *Fallon*, *Ambergo*, *Gudingo*, et *Eleithi*, qui pagi magnam ducatus *Brunsvicensis* atque episcopatus *Hildesheimensis* partem constituunt.

Oddonis

com. filii

1) Fritthericus.

2) Abbo

III.

3) Odo.

Quinam ex his, quos non sine aliqua probabilitatis specie filios *Albionis* appellamus, familiam propagauerint, in obscuro positum est. Quantum vero e nominum similitudine, atque ex bonis traditis conclusimus, *Oddonis comitis* filii fuere *Fritthericus*, *Abbo* atque *Odo*. *Fritthericus* est ille, qui in hoc §. nostro 188. in præfectura *Königslutter* in villa *Lauingen* quædam donauit, quæ a villa *Sunsted*

sed intra eandem præfecturam obuia, in qua *Odo comes*, §. 29. testante, quæ-guber-
dam tradiderat, non procul abest, cumque *Abbo* atque *Odo* inter testes appare-
ant, illi *Fritberici* fratres videntur fuisse, a patruis probabiliter appellati. Corbe-
nante
iam Adal-
gatio.

Abbo, quem tertium appellamus, verisimillime ille est, qui §. 260. quædam
tradidit sita ad villam *Sinestorpe* in pago *Derlingi*, quæ villa *Seinstorpe* sita est in-
tra præfecturam *Campen*, vix vnum milliare distans ab oppido *Königslutter* in
Brunsvicensis ducatus Principatu *Wolferbuttelano*.

Eius, quem memorauimus, *Fritberici* filios fuisse *Dodiconem* ac *Luitbarium II*,
est probabilissimum. *Dodico* enim, a propatruo verisimiliter ita dictus, testante
§. 395, quædam tradidit, intra pagum *Derlingi* in villa *Leri* sita, pro matre sua
Wendilgarde ac fratre suo *Luitbario*. Villa *Leri* est *Lere*, in præfectura *Campen*
ad fluvium posita, dictum *die Schunter*. Huius *Dodiconis* frater appellatur *Lui-
tharius*. Id patet e *Chronico* nostro *Corbetensi MS^{to}* et cœtaneo, *Dodiconem*
hæc bona tradidisse post annum 929. Mortem enim illius *Luitbarii* Corbeiensis
nostri in *Annales* quoque suos retulerunt hunc in modum: *Anno DCCCCXXVIII.*
indict. II. II. non. sept. feria VI. pugnam esse factam validam iuxta flumen dictum
Albia contra Sclauos, atque in ea de paganis CXX. M. de nostris vero duos duces
Luitbarios prostratos, quosdam vulneratos atque alios prostratos esse. Huius pugne
adhæc meminere *Widekindus* noster, ac *Ditmarus* episcopus *Merseburgensis*,
ille *Annal.* Lib. I. p. 640, hic vero in *Chronico* T. I. *Leibn.* p. 326, vbi *Ditmarus*
hos *Luitbarios* nominat *suos abauos, milites optimos et genere clarissimos, decus et*
solamen patriæ. E quibus verbis collegimus, alterum *Luitbarium* fuisse ex pro-
genie comitum de *Walbeck*, alterum vero ex familia comitum *Stadensium* pro-
genitum. Hoc infra clarius elucebit, et est omnino bene notandum contra virum
quendam doctissimum, qui cum *Alberto* *Stadensi* perhibet, *Ditmari* episcopi
Merseburgensis abauum maternum fuisse *Henricum*. Inprimis autem dignum
notatu censemus, hos *Luitbarios* a *Corbeiensibus* nostris appellari *duces*, quod
contra illos probe obseruandum est, qui, ante *Hermannum Billingum* *Saxoniam*
nostram vltos habuisse *duces*, negant. Fortassis alter erat *Saxonum orientalium*,
atque alter *Saxonum occidentalium* dux, *Heinrico* auctore in *Romanorum* regem
electo. Illud autem ex *Chronico* nostro laudato fit certissimum, optimo iure
nominasse *Ditmarum* abauum suum *Luitbarium genere clarissimum*. Si enim is
erat pronepos *Albionis* principis, vti e superioribus patet, illustrissimum ille sa-
torem habuit.

Arbitramur autem, hunc *Luitbarium ducem* in sua gente non fuisse primum,
qui nomen illud gesserit, sed alium quendam senioreni huic stemmati præterea
adscribendum esse, vti patet e *Tradit. nostris* §. 231. et 317. Vltimo enim loco
idem *Luitbarius* pro filio suo *Volmaro*, postea abbate *Corbeienfi*, in villa *Rede-
nestorpe* eaque pagi *Hardego* donauit vnam familiam cum XXXVI iugeribus.
Hæc villa vicus est *Rodersdorf*, haud procul a vico *Wegeleben* in principatu
Halberstadenfi situs, vnum milliare distans a monasterio nostro *Groninga*, ea-
dem in regione sito. Verisimile autem nobis videtur, hunc *Luitbarium* esse
eundem, qui §. 231 nominatur *Luithard*, atque propinquus *Beuonis eiusque*
uxoris Folclog vocatur, quorum ille filius *Ecberti* ducis, hæc vero neptis *Wid-
kindi* M. fuit. Vnde concludimus, *Luitbarii* uxorem fuisse stirpis *Brunoniane*
et filiam *Luidolfi* ducis, *Endam*. Probabilissime autem eiusdem *Luitbarii* filius
fuit ille *Rotgerus*, qui pro patre suo *Luitbario* et pro fratre suo *Ottone*, a patruo
ita dicto, in pago *Hardego* ad villam *Coxstidi*, quæ vicus *Cochsted* est iuxta sal-
rum *Hakel*, haud procul ab vrbe *Gröningen*, quædam *Corbeia* donauit, testan-
te §. 358.

Luitbarius itaque secundus nomen accepit a patruo suo *Luitbario I*. Huius *Luitbarii*
filios fuisse *Luitbarium III*, *Abelberonem*, *Theodoricum* ac *Esiconem* nemo negare II. liberi
poterit. Horum posteros iam ordine recensimus.

Luitbarium III filium fuisse *Luitbarii II* ac satorem comitum *Walbeccen-* ^{1) *Luitba-*}
sium, ex *Ditmaro* patet. Nominat enim ille p. 386. hunc *Luitbarium* auum ^{rius III.}
suum paternum et monasterii *Wallibizi*, (hodie dicti *Walbeck*) constructorem, ^{cuius filii}
eiusque uxorem nuncupat *Mechtildem*, quæ filia comitis *Brunonis* erat. ^{erant.}

Habuit autem *Luitbarius III* primum filium abbatem *Corbeiensem Tiadma-
rum*, qui, testante *Chronico* nostro *MS^{pto}*, regimen abbatiæ nostræ anno 983
suscepit.

Ab anno
854 vsq̄ue
877 re-
gnante
Hudo-
uico et

a) Tiad-
marus
abb.
Corb.

b) Lui-
tharius
IV.

Luitarii
IV. filius
Wirin-
harius.

fusepit, atque anno 1001 mortuus est. Eius fit mentio in his traditionibus §. 411, quo *Liudbarius* pro filio *Tiadmaro* XLIII iugera donat iuxta villam *Rothem* sita in pago *Derlingo*. Quae villa est vel vicus *Rauthen* haud procul ab vrbe *Brunswiga*, qui in litteris feudalibus antiquis et recentioribus scribitur *Rothem by Brunswic*, vel *Rade* in praefectura *Knefebeck*, vel *Rethem* in praefectura *Gifhorn*, vel *Rode* in praefectura *Fallersleben*. Dedit hae bona *Luidbarium*, cum filium suum *Tiadmarum* S. Vito patrono *Corbeiensium* offerret, negari non potest. Receprus est ille *Tiadmarus*, vti membranae nostrae ostendunt, in monasterium sub abbate *Corbeienti* *Luidolfo*, cuius antecessor erat *Gerbernus*, a. 966. *Gerberni* fit mentio in his traditionibus §. 400. Eo vero iam tempore *Luitbarius III* adhuc in viuis erat, quippe qui demum anno 982, non anno 964, vti *Dominus* ab *Eccard* in *Histor. Geneal.* p. 275 perhibet, neque anno 986 vti *D. Gebhardi* in *Marchion. Aquilonal.* p. 20. putauit, vitam cum morte commutauit, quemadmodum ex *Ditmaro* conclusimus. En argumenta nostra. Refert enim ille p. 395 seq. animam *Ludgerda*, quae *Wirinbario marchioni* erat nupta et consanguinea *Ditmari*, vti infra videbimus, *Wolmerstidi* (hodie *Wolmirstedt* in ducatu *Magdeburgico*) id. *Novembris* ad sponsi caelestis thalamum transisse, quod, vti ex *Ditmaro* patet, factum esse debuit anno 1008 non anno 1012, vti laudatus *Gebhardi* l. c. censet: Pagina enim 385 *Heinricus* rex natale domini celebrauit *Palithi*, proximum natale iterum celebrauit *Polithi* p. 388, et rursum p. 390. festiua iucunditate celebrauit natale domini *Palithi*, quibus anni 1006. 1007 et 1008. adscribendi sunt, vti ex *Annalista Saxone*, ex *Annal. Hildesb.* p. 722. ac e diplomatibus luculentissime patet. Mortua ergo est *Ludgerda* anno 1008. *Corpus eius ad Wallibizi* deferebatur, vti *Ditmarus* l. c. pergit, et iuxta monasterium in aquilonari parte, vbi *Luitberdus pater XXVI annos* requiescebat, deponeretur, et a viro suimet *Wirinbario ineffabiliter* deferebatur. *Luitberdus* iste, qui iam XXVI annos requiescebat, sine vilo dubio est *Luitbarius III*, fundator monasterii *Walbeccensis*. *Luitbarius* enim *IV* is esse non potuit, quippe qui *Coloniae* fuit sepultus. *Luitbarius* quoque *II* intelligi nequit, quia ille ante foundationem monasterii *Walbeccensis* anno 929 mortuus erat. *Luitbarius III* ergo anno 982 ex hominum vita demigrauit. *Lotharius* ergo in *Necrologio Fuldensi*, ad quod *Eccardus* l. c. prouocat, alius esse debuit. Apparet autem ex dictis primo, *Luitbarium III* vixisse LIII annos mortuo patre, deinde coniugem eius nouem annos fuisse viduam, quam anno 991 migrasse ad Christum, ex *Ditmaro* p. 381 colligi potest, et denique, *Luitbarium III* non processisse viuendo vsque ad annum 983, quo filius eius *Tiadmarus* in regimen *Corbeiensis ecclesiae* electus fuit, quem ex domo *Walbeccensis* fuisse ex *Chronico nostro Corbeienti* apparet. Quia enim in eo comites *Heinricus* et *Sigifridus* atque *Vdo*, quorum illi anno 994 capti et hic a piratis trucidatus dicuntur, *abbatis nostri fratris fratres* appellatur, nullum potest remanere dubium, quin abbas noster *Thiadmarus* fuerit germanus *SIGEFRIIDI* comitis de *Walbeck*, cuius vxor erat *Kunigunda*, e comitibus de *Stade* oriunda.

Secundus filius *Luitbarii III* erat *Luitbarius IV*. Illum enim patrum suum appellat *Ditmarus* episcopus *Merf.* p. 351, referens, eundem *Cunigunda*, matri *Ditmari*, multa intulisse damna, et, quamuis hereditas *Luitbarii III* aequaliter cum *Ditmari* episcopi fratribus *Luitbario IV* contigisset, omnibus tamen bonis eos priuare contendisse. Inprimis autem *Ditmarus* p. 365 annotauit, eundem *Luitbarium IV* cum auunculo suo *Ricberto* anno 1002. occulte ad *Bauenberg* (*Bamberg*) profectum esse, ibidemque *Heinrico*, duci *Bauariae*, consilium dedisse, vt militem quendam ad regni primates, qui tunc in *Werlu* conuenerant, mitteret, quod et *Heinricus* fecit. Missus ergo eius, omnibus in unum collectis, legationem suam aperuit, auxiliantibusque *Heinrico domino suo* ad regnum plurima bona promisit, cui mox a maxima multitudine vox vna respondit: *Heinricum Christi adiutorio et iure hereditario regnaturum, se paratos ad omnia, quae sibi vnquam scirent esse voluntaria, quod etiam dextris manibus eleuatis confirmarunt.* Eodem tempore *Ekkihardus* marchio (*orientalis seu Misnensis*) animabatur ad regnum obinendum. Noster vero *Luitbarius* ei maxime obstitit. Huius dissidii causa erat denegata sponsa, quae filia erat dicti marchionis *Ekkihardi Luidgerda*, quam *Luitbarius* comes filio suo *Wirinbario* expetierat, sed non obtinuerat. Et quamquam *Wirinbarius* eandem *Luidgardam* vi rapuerat, reddere tamen eandem paullo post debuit, nec prius rediit ea ad *Wirinbarium*, quam post tristem occasum dicti mar-
chio-

chionis Ekkihardi, vti refert Ditmarus p. 356, 358 et p. 396. Fuit autem gubernante Corbeiam Adalgario. idem *Luitbarius IV* marchio (septentrionalis), vti a Ditmaro p. 356, 358 aliisque locis appellatur. Erat illius marchionatus sedes in veteri Marchia (Brandenburgica). Et quemadmodum idem marchio, teste Ditmaro p. 350, ex clara Thuringiae septentrionalis (Northuringiae pagi) prosapia editus, cum vir factus esset, etatem superare virtutibus nitebatur, ita quoque Ottoni II caesari perquam carus erat. Huius Ottonis auxilio ipse *Godilam*, in occidentali regione natam, cum licentia Wirdunensis praesulis Wigfridi, consobrini eius, sibi in coniugem desponsauit et acquisiuit. Haec ei peperit tertio et decimo aetatis suae anno primogenitum patris sui, nomine insignitum *Wirinbarii*. Ipse vero *Luitbarius marchio*, eodem Ditmaro p. 396 teste, anno 1002 in occidente infirmitatem nactus, et potionem paulina inebriatus, ex improviso obiit octauo Kalend. Febr. sepultus Colonia; vidua vero eius *Godila*, filio suo *Wirinbario* beneficium patris et marcam, cum ducentorum, precio talentorum, acquisiuit, permanens vidua IV annos, et tunc consanguineo suimet Herimanno (fortasse praedicti marchionis Ekkihardi filio) nupsit, nil curans impositam ecclesiasticam ab Arnulpho praesule censuram. Huius *Wirinbarii* vxor erat, vti iam ex dictis patet, *Luidgerda*, filia Ekkihardi, quam ipse anno 1008 amisit, vti iam supra ostendimus. Atque ideo Annalista Saxoni non assentimur, qui mortem eius in annum 1012. retulit. Haec vero mortua, aliam nomine *Reinbildam* ex Bichlingi (Beichlingen) rapuit. Hanc vero ob rem vitam atque omnia perdidit, vti latius refert Ditmarus episcopus p. 401 seq.

Iam queritur, annon *Wirinbarius* filium vel filios reliquerit? Eruditi quidam id adfirmant. Perhibent enim, eius fuisse filios *Adolfum*, ac *Brunonem*, episcopum Mindensem. Quemadmodum vero nos iam supra §. 104. Brunonem progenitoribus comitum Northheimensium ac Dasselienium restituimus, ita *Adolfus* eius filius, ac sator comitum *Schaumburgicorum* esse potuit, quamquam testimonio scriptorum coetaneorum desint, de quo vide infra §. 360.

Hicse ergo non immorabimur, pergentes potius ad fratrem *Luitbarii IV*, c) *Sigefridum* comitem, patrem Ditmari episcopi Merseburgensis, quem Ditmarus p. 351 anno 991 Id. Martii debitum persoluisse naturae, refert. Eodem loco matrem suam appellat *Cunegundam*, quam anno circiter 995 tertia id. April. in ciuitate *Germersleua* (quam intra pagum Northuringi poni nouimus in diplomatibus, quaeque olim ad patrimonium comitum Sommersechenburgicorum spectauit, et hodie *Germersleben* dicitur) mortuam esse, ex Ditmaro p. 356 colligi potest. Eandem *Cunegundam* ex progenie comitum Stadenium genitam fuisse, negari nequit. Erat enim neptis Luitbarii ducis anno 929. occisi, filia Henrici, atque soror Henrici marchionis, Vdonis ac Sigefridi, quos Ditmarus p. 352 suos auunculos vocat, atque, eos anno 994 captos, Vdonem vero a piratis decollatum esse, refert. Id ipsum *Tiadmarus*, Corbeiensis abbas, de his fratrie suae fratribus in membranam Chronici nostri Corbeiensis referri iussit. Fuisse autem hos fratres, Henricum, Vdonem ac Sigefridum, e progenitoribus comitum Stadenium, non solum patet e verbis Annalistsae Saxonis, supra §. 104 adductis, sed etiam ex *Helmoldi Chronica Slauorum* Tom. II. Leibn. p. 551, qui refert, peruenerisse istos piratas *Stadium*, quod fuerit opportuna statio nauium, per Albim descendentium. Quo rumore comperto, comites Sigefridum ceterosque nobiles, ad quos prouincia tutela pertinuerit, venisse obuiam barbaris, factaque pugna vehementissima, comites ambos ceterosque nobiles uinctos et catenatos ad naues perductos esse, Sigefridum comitem vero, auxilio cuiusdam piscatoris, noctu profugisse et captiuitatem euasisse, idem memoriae prodidit.

Hicse autem omissis *Tiadmarum* abbatem Corbeiensis habuisse oportuit sororem quandam nomine *Eilan*, vxorem Bertholdi marchionis Franconiae aduersus Bohemos, matremque Henrici marchionis atque auiam Ottonis marchionis et ducis Sueviae. Quibus vero recensendis iam non immoramur, cum iam eos illustri Dominus de Eccard e chartis et scriptoribus coetaneis in lucem produxerit in *praefatione ad Histor. Geneal.* p. 15. seqq.

Progredimur ergo ad liberos *Sigefridi comitis filii Luitbarii III*, qui sunt *Ditmarus episcopus Merseburgensis*, antea praepositus Walbeccensis, vti ipse attestatur in Chronico p. 387, vbi quoque retulit, se fratrem suum *Willigsum* ecclesiae Walbeccensi, quam ipse haecenus rexerit, praeposuisse. Tertius *Sigefridi* filius erat *Bruno*, a *Thiadmaro* abbate patruo suo in monasterium Corbeiensis receptus.

R r

Sigefridi liberi
a) Ditmarus episc.
Merseb.
b) Willigsum
c) Bruno.

Ab anno
854 vsq[ue]
877. re-
gnante
Hludo-
uico et

d) Sige-
fridus e-
pisc. Mo-
naster.

e) Fride-
ricus.
f) Hein-
ricus.

g) Athel-
bero
com. Pa-
tr. Lo-
tharii II
filius.

Athelbe-
ronis C.P.
liberi.

ceptus. Ideo prædicat eum Ditmarus episcopus fratrem suum p. 362 et *seruum altaris nouæ Corbeie*. Creatum eundem esse episcopum Verdensem, Corbeien- ses nostri annotarunt. Quartus comitis *Sigefridi* filius erat *Sigefridus*, tempore *Tiadmari* abbatis Corbeiensis omnino scholaris Corbeiensis, testantibus Annal. MSptis in archiuo Corbeiensis obuiis, et postea monachus atque Abbas monasterii S. Iohannis iuxta Magdeburgum, cui Ditmarus episcopus Chronicon suum dedicauit, quemque fratrem suum appellat p. 323, 352, 390, 392, 409. Hic anno 1020 erat episcopus Monasteriensis, testibus Annalibus excitatis.

Quintus *Sigefridi* comitis filius erat *Fridericus*, quem fratrem habuisse *Heinricum*, ex Ditmaro intelligitur. *Heinricum* enim appellat Ditmarus p. 327, 388 et 402. fratrem suum et comitem. De nullo alio *Heinrico* sermone esse p. 429, nisi de nostro, adparet ex villa *Tundersleue*, in qua suum prædium comes *Heinricus*, prospere mercedis æternæ causa, ex consensu fratris sui *FridERICI* dicauit S. Laurentio (Schöningæ) cui monasterio præerat *Brigida*, Ditmari episcopi neptis, id testantis p. 325. Hanc easpropter *Heinrici* comitis filiam appellare libet. *Tundersleue* autem indubie est *Tundersleben* in ducatu Magdeburgico intra præfecturam *Aluensleben*. Vnde non sine veritatis specie colligimus, eundem *Heinricum* progenitorem fuisse *comitem ac dominum, dictorum de Aluensleben*, quorum in genealogicis nomina, *Heinrici* et *FridERICI*, sæpius alternant, quod longe probabilius erit, quam si cum recentioribus Historicis perhibemus, *Buffonem* quendam natione *Frisium* condidisse castrum *Aluensleben*, ac ab *Aluone* patre suo id *Aluensleben* appellasse. Quod in nugis recensendum esse, ex momentis supra deductis, patet. *Heinricum* vero patris sui *Sigefridi* comitatum de *Waldbike* obtinuisse, et *Fridericum* præfecturam *Magdeburgi* administrasse, retulit *Annalista Saxo* p. 367.

Sed iam tandem aliquando reuertendum est ad reliquam *Luitbarii II et ducis* posteritatem, ad quam referendos esse censemus *Athelberonem comitem palatinum Saxonie*, *Theodoricum* atque *Esiconem comitem*, factores comitum *Sommerschenburgicorum*, et *Supplinburgicorum*, nec non principum *Anhaltinorum*, *Marchionum Brandenburgicorum* atque *ducum Saxoniorum*, quorum vera origo hæctenus latuit in occulto et abstruso.

Athelbero fuit auus maternus *S. Bernwardi* episcopi Hildesheimensis et comes palatinus Saxonie, vti iam supra §. 104 not. (W) e *Vita S. Bernwardi* T. I. S. R. B. *Leibnit*. p. 441. demonstrauimus, dictitantes, errare illos, qui *S. Bernwardum* comitem *Sommerschenburgicum* fuisse putarunt, l. e. affirmantes, *S. Bernwardum* potius ad familiam *Olesburgicam*, e stirpe *Billungiana* oriundam, esse referendum. Spectasse autem hunc *Athelberonem* ad familiam *Sommerschenburgicam* et nomen et bona possessa egregie confirmant. Nomen enim *Athelberonis* idem esse ac *Alberti* seu *Adelberti*, nemo negare poterit. Cum vero diminutiuum nomen *Adelberti* sit *Albio* seu *Abbo*; nostro comiti palatino a propatruo suo id nomen *Athelberonis* inditum esse videtur. Adscripsimus ergo eum merito familie illustrissime *Albionis*, inprimis cum e *vita S. Bernwardi* p. 442. pateat, *Athelberonem* nostrum filium habuisse *Folcmarum*, appellatum episcopum *Traiectensem*. Fuit eius nominis filius *Luitbario primo*, iam supra vidimus. Ex bonis *Athelberonis* præterea patet, nulli alii familie adscribendum esse illum, nisi stirpi, a nobis hucusque descriptæ. Bona enim, quæ *S. Bernwardus* anno 1022 monasterio S. Michaelis in Hildesheim tribuit in pagis *Deringo*, *Belschem* et *Northuringon* sita, sine vilo dubio ex hereditate matris suæ nactus fuit, indicant, auum eius maternum spectasse ad gentem *Sommerschenburgicam*. Iisdem enim in regionibus domini, a nobis hæctenus recensiti, bona sua possedere. Vitam cum morte commutasse *Athelberonem* nostrum anno 977. conclusimus e *Vita S. Bernwardi* p. 443. seq. vbi refertur, *Athelberone* mortuo *S. Bernwardum* se contulisse ad palatium, in ministerium videlicet *Otonis III* imperatoris, qui eo tempore adhuc erat septennis puer. Cum itaque iam supra §. 104. indicauerimus, *Otonem III* natum esse anno 970, comes palatinus *Athelbero* anno 977. citra controuersiam mortuus fuit. *Berno* ergo comes, testante *Necrologio Fuldensi*, anno 982. e vita discessit. Hic ille comes palatinus Saxonie *Berno*, qui anno 973. floruit, esse non potuit; nisi statuendum est, vno tempore duos fuisse palatinos comites in nostra Saxonie, quod aliis perferendum relinquimus. *Athelberonem* vero vtriusque sexus prole felicissime abundasse, Tangma-

Tangmarus in *Vita S. Bernwardi* p. 442. memoria prodidit. Palatinatum autem eius accepisse Theodoricum patrem episcopi Bernwardi, iam supra §. 104. not. (w) ostendimus. Theodoricus ergo iste nostri *Athelberonis*, aui materni Bernwardi, filius esse non potuit. Cum vero ille iam anno 995 decesserit, vti supra §. 104. not. (w) ex Annalista Saxone significauimus, apud Ditmarum autem p. 352. rursus quidam *Fridericus comes palatinus* occurrat et appelletur, *Fridericum* istum pro filio *Athelberonis* habere volumus, quo defuncto palatinatus ad familiam Olesburgicam peruenit, vti iam supra l. c. didicimus.

Adiungimus autem *Folcmaro episcopo* ac *Friderico palatino Reginholdum* atque *Adelberin*, eosque filios *Athelberonis* palatini fuisse, credimus. Tradiderunt enim hi ambo fratres, testante §. 470, bona quaedam, sita in pago Derlingi in villa desolata Sipestorpe, olim haud procul ab vrbe Helmstadio obuia, et vix vnum milliare distante a castro Sommerchenburgico, a quo palatini comites Saxoniae e domo Sommerchenburgica nomen accepere. Quam ob causam, hunc *Adelberinum* seu *Adelbertum* filium *Athelberonis* palatini, ac patrem *Friderici comitis palatini Saxoniae* fuisse, statuimus. Floruisse hunc *Adelbertum* circa annum 1030, ex traditionibus nostris patet. Et cum ab omnibus *Adelbertus* quidam pater *Friderici comitis palatini de Sommerchenburg* statuatur, eundem nostrum *Adelberinum* fuisse, probabilissimum erit. Nomen enim illi a patre fuisse inditum videtur. Bona eius haud procul a castro Sommerchenburg fuerunt sita. Vnde huic opinioni accedit momentum. Paulus Langius in *Chronico Citicensi* T. I. S. R. Germ. Pistorii nominat illum *Adelbertum* cognomine Seveke seu *cribrum paruum*, quod nomen eum accepisse perhibent a castro Sevekenborg, quod ipse construxerit in montibus Harzicis. Refert idem, eius fuisse coniugem *Udam* seu *Odam*, comitis Friderici e domo Gozezensi filiam. Hoc ipsum approbatur ex Appendice Chronici Montis sereni, vbi p. 202. seq. legitur: *Genuit (Dedo) ex ea (Oda) Dedonem iuniorum, qui in pueritia per posteriora confossus interiit, et duas filias, quarum vna Adelheidis nupsit Ernesto marchioni de Bauaria, genuitque ei Luppoldum marchionem; altera Agnes nupsit Friderico comiti, peperitque ei tres filios, Adelbertum archiepiscopum (Hamburgensem) Dedonem et Fridericum palatinos comites et filiam ODAM, quam ADELBERTVS quidam NOBILIS, COGNOMINATVS SEVERE DE SYMMERSCHENBURG, accepit uxorem, et genuit ex ea FRIDERICVM comitem palatinum sentorem.* Friderico isti palatino, Dedonis atque Adelberti fratri, fuit filius Fridericus, cui nomen fuit Comitis palatini de Putelendorf. Hic est occisus anno 1085. Ante hunc ergo annum *Fridericus de Sumerseburg* palatinatum Saxoniae obtinere non potuit. Paulus Langius ergo in Chronico laudato confudit Fridericum, e domo Gozezensi natum, cum Friderico, e domo Sommerchenburgica exorto, quam primum ita scripsit: *interea (anno 1078) dux Otto et Fridericus palatinus de Sumerseburg diuersis in partibus acriter pugnantem, non antea cessauerunt, quam Henricum cum omnibus suis ad fugam coegerunt.* Ne ergo confusio oriatur inter palatinos comites, Fridericos appellatos e domo Gozezensi, et inter comites palatinos Fridericos, e stirpe Sommerchenburgica progenitos, tabulam sequentem adiungemus:

TAB. I.
Dedo comes in Wymar.
vxor eius Oda.

Dedo, in pueritia confossus.	Adelheidis, vxor Ernesti marchionis Bauariae.	Agnes, vxor Friderici comitis e domo Gozezensi † 1020.
	Luppoldus marchio.	Adelbertus archiep. Hamburgensis 1045-1072.
	Dedo com. Palatin. † 1050.	Fridericus comes palatinus Saxon. † 1088.
		Oda vxor Adelberti v. Tab. 2.

Fridericus comes palatinus cognominatus de Putelendorf. vxor eius Adelheidis, filia marchionis Udonis Stadenfis, quae, eo anno 1078. occiso, nupsit Ludouico comiti Thuringiae, et Friderico peperit Fridericum, Ludouico vero Ludouicum, Henricum, Hermannum atque alios.

Fridericus posthumus, educatus a Ludouico de Wipera, capitur 1112. redimitur 1114. iam est mortuus an. 1129. vx. eius Agnesa.

Henricus Fridericus canonicus Magdeburgensis. reliquit uenens. gnat; redit ad sacerdotium, relicta vxore.

Rr 2

TAB. II.

Ab anno
854 vique
877 re-
gnante
Hludo-
uico et

T A B. II.

Oda vxor Adelberti e domo
Sommerſchenburgica.

Fridericus, comes Palatinus Saxonie, de
Sommerſchenburg. ſenior. † 1120. vxor
eius Mechtildis.

Adelheid vxor Gozwini com. de Heinsberg.	Juditha, vxor Ludouici com. de Aldenhu- ſen.	Agnes vxor Conradi mar- chionis de Brandenb.	Fridericus iunior comes Palat. de Sommer- ſchenburg † 1162. vxor Ludhardis, filia Ru- dolſi march. Brandenburg. Stadensis.
Philippus archi- epiſcopus Colo- nienſis 1077. 1190.	Godefridus comes de Heinsberg.	Adelbertus comes Palatin. 1147. 1164. † 1178. vxor eius Liurgard Henne- bergica † 1220.	Adelheid abbatiffa Quedlin- burgenſis, quæ bona Som- merſchenburgica, mortuo fratre, vendidit Wichmanno archiepiſcopo Magdeburgen- ſi, contradicente Heinrico Leone.

De Friderico IV, e domo Gozeceſi nato, loquitur auctor Hiſtoriae de Land-
grauis Thuringiae in Eccardi *Hiſtor. Geneal.* p. 366, appellans cum fratrem vte-
rinum Hermannii filii Ludouici ſaltatoris et nepotis Ludouici barbati his verbis:
*Anno MCXII, Hermannus Ludouici comitis filius et Fridericus palatinus, frater
illius vterinus, in caſtello Tucher obſidentur, et VIII. idus Junii deditio ſe cui-
dam officiali regis Hogero tradentes, captiuu abducli, ſub poteſtate regis in vincula
degraduntur. Sed Fridericus poſt annos duos reſoluitur. Hermannus duobus et
plus in carcere tranſactis, in caſtello Hamerſteyn in vinculis moritur tertio idus iunii.*
Quæ hic auctor refert de redemptione Friderici, anno 1114 facta, ea confirman-
tur litteris Reinhardi epiſcopi Halberſtadenſis in C. Franc. Paulini *Hiſtoria vir-
ginum collegii Viſbeccenſis* p. 51. ſeqq. vbi tamen minus accurate illæ exponuntur
de Friderico iuniore, comite palatino Sommerſchenburgico, qui quidem in aliis
litteris anno 1129 inter teſtes reperitur; ſermo autem eſt de Friderico poſthu-
mo, ad domum Gozeceſem referendo in eiſdem tabulis, quas huc maioris per-
ſpicuitatis gratia e MScto integras transferimus. En illas :

C In nomine ſc̄e et indiuidue trinitatis. Lotharius diuina fauente cle-
mentia tertius Romanorum rex. notum facimus omnibus, quod *Fridericus palatinus comes de Saxonia* cum conſenſu *Agnetis uxoris ſue* et
Friderici filii ſui vendidit Geuehardo de lochtene hereditatem ſuam
videlicet totam curtem *abbenrod* dictam, in pago *hartingo* ſitam, in du-
catu *Heinrici ducis*. cum omnibus attinentiis agris ſiſiſ pratiſ paſcuſ
aquis aquarumq; decurſibus uiiſ & inuiſ exitibus & reſtitibus adhuc
queſitiſ & futuris temporibus inquirendis cum omni utilitate ex-
inde quouiſ modo percipienda. hac interpoſita ratione. ut predictuſ
Geueharduſ in poſterum liberam & plenam de bonis iſtiſ ſtatuendi uen-
dendi commutandi donandi uel ſucceſſoribus ſuiſ relinquen-
di & quidquid ipſiſ placuerit de iſiſ faciendi habeant facultatem.
poſtquam igitur preterlapſo tempore predictuſ *Fridericus palatinuſ* de-
functuſ eſt. *Agneſ uxor ſua* & *Fridericuſ filiuſ ſuſ* in nra preſentia
hanc emtionem & conſeſſionem predicto Geuehardo recognouerunt &
eam cum conſenſu *Hludouici de Wipera*. ſub cuiuſ mundiburdio erant
conſtituti. confirmarunt. noſ uero exigente illud iuſticia nraq; beneuo-
lencia propter fidele ſeruitium eiuſ & multorum interceſſionem fide-
lium nrorum illud auctoritate regia nra ſtabiliuimus & confirmauimus.
Ut igitur nemo in poſterum & ſempiternis temporibus factum illud im-
mutare audeat ſiue preſumat conuellere. hanc litteram conſcribi & ſi-
gillo nro confirmari iuſſimus. Huiuſ rei teſteſ ſunt archiepiſ *mogunti-
nuſ Adalbertuſ*. *Adalbertuſ Bremenſiſ*. *Northbertuſ magdeburgenſiſ*.
Conraduſ Salzeburgenſiſ. epiſ *Bertolduſ Hildeneſhemenſiſ*. *Sigewarduſ
mindenſiſ*. *Ecbertuſ monaſterienſiſ*. *Bernarduſ Patherbrunnenſiſ*. *Udo
citizenſiſ*. *Meingotuſ merſeburgenſiſ*. de laiciſ FRIDERICVS
PALA-

PALATINVS COMES DE SVMERESCHENBORG. *Hermannus land-* guber-
grauus. Conradus marchio. Albertus marchio. comites. Sifridus de Hom- nante
borg. Udo. bludouicus. Conradus de Plotzke. Burcardus de luchow. Corbe-
Burcardus de werdera. Adelbertus de wernigerode. Liudolfus de valk- iam Adal-
kensteine. Henricus de welsa. Widekindus de sualenberg. Burcardus gario.
de Counradesberge. Wernerus de velthem. Marquardus de orden. Con-
radus de Ekstede. Gero de stekelenberge. Ekhardus de wegeleue. Wer-
nerus de queensede. Hermannus & Otto milonif. de ministerialibus &
seruis Liudolfus de dalem. willeruf. odalricus. luderuf. volwarduf.
Theodorici ambo de dingelstede. Arnoldus de anderbike. Thidericus de
hessenem. Gerhardus & alii plures qui hoc audiuerunt & uiderunt.

Signum domni Lotharii tertii Romanorum regis inuicissimi. Dhiet-
 marus regis notarius uice Adelberti archicancellarii recognoui. Data
 id. iunii anno incarnationis dñice M. C. XXVIII. indict. VII. anno
 uero regni Lotharii tertii Romanorum regis III. actum Goslarie in dei
 nomine amen.

Plura de his comitibus palatinis Sommerschenburgicis addere nolumus, cum
 illa iam inueniantur in Henr. Meibomii *Chronico Marienthalensi* Tom. III. S. R.
 G. f. 247. seqq. ex quo ea repetit Frider. Lucæ in *Fürstensabl* p. 458. seqq. id
 unicum tantum adiacentes, Fridericum comitem palatinum fuisse anno 1120
 aduocatum monasterii Scheningensis, testantibus litteris episcopi Reinhardi, quas
 exhibuimus infra in *Addendis* num. 8. atque e diplomate archiepiscopi Magde-
 burgenfis Wichmanni ad annum 1191, quod Poly. Leyserus in *Observatiis di-*
plomatico-historicis de Lantinc, iure Germanorum §. 2. produxit, patescere, *Adel-*
bertum, comitem palatinum, fuisse filium *Friderici* Palatini, ubi etiam *Friderici*
 iunioris vxor appellatur *Liuthardis*.

Pergimus ergo ad comitis palatini *Athelberonis* iam supra nominatos fratres ^{3) Theo-}
Theodoricum atque *Elconem*. *Theodoricus* est probabilissime is, qui anno 966 in ^{doricus}
 pagis Derlingo et Northuringo bona quædam ecclesie Magdeburgensi donauit, ^{filius Lo-}
 quæque Mamaconi comiti iterum in feudum concedebantur, approbante cæsare ^{tharii II.}
 Ottonē, testibus litteris sequentibus, quas e MScto adiungimus.

CIn nomine sanctæ et indiuiduæ trinitatis. Otto diuina fauente cle-
 mentia imperator augustus. Nouerit omnium fidelium nr̄orum tam
 præsentium quam et futurorum industria qualiter nos ob interuentum
 dilectæ coniugis nr̄æ adelheidis filiiq; nr̄i romanorum regis scilicet or-
 tonis nec non *theodorici comitis nr̄i* fidelis cuidam nr̄o fideli mamaconi
 tradidimus quiddam predii uel hereditatis monasterio fratribusq; in
 magdeburg deo sc̄oq; mauritio die noctuq; famulantibus pertinere ui-
 debatur. prædicto mamaconi donauimus in pagis *derlingen* et *northu-*
ringen in comitatu ipsius mamaconis quem ipsi in beneficium concessi-
 mus in locis subscriptis uidelicet in *uelthem* in *hessenheim* in *arnoldest-*
heim in *bernberdestorpe* in *cugelinge* in *echeim* in *sehufen* in *drogenleue*
 in *habaldestleue* in *ualdorp* quod *theodoricus comes* pro remedio animæ
 suæ monasterio prædicto tradere uidebatur. excepto semisse. cum
 omnibus appendiciis et utilitatibus tam in mancipiis quam in aedificiis
 curtilibus terris cultis et incultis uiuis et inuiuis exitibus et redditibus præ-
 tatis piscuis siluis aquis aquarumue decursibus molendinis piscationibus
 mobilibus et immobilibus questis et inquirendis et cum omni integritate
 seu quiddam cuiuscunq; utilitatis inueniri possit prædicto nr̄o fi-
 deli mamaconi tradidimus donauimus et confirmauimus ut liberam ha-
 beat potestatem tenendi donandi uendendi commutandi uel quiddam
 sibi libuerit exinde faciendi. Et ut præsens hoc præceptum nr̄i tem-
 poribus firmiter habeatur futurisq; uerius credatur et inconuulsum per-
 maneat cartam hanc conscribi et anuli nr̄i impressione signari iussimus
 quam et manu propria firmauimus.

Rr 3

Signum

Ab anno
854 vsque
877 re-
gnante
Hudo-
uico et

Signum domni ottonis magni et inuictissimi imperatoris augusti.
Liudulfus cancellarius ad uicem uuilhelmi archicancellarii recognoui
et *fff.*

data VIII. kl. maii anno dominicae incarnat. DCCCC. LXVI. in-
dict. VIII. anno regni domni ottonis XXXI. imperii autem V. actum
quidelingeburg in dō feliciter amen.

Villae, quas tenuit *Theodoricus* comes, in hoc diplomate erunt 1) *Veltheim*,
Veltheim vor dem Valslein sub praefectura Horenburg in principatu Halbersta-
densi, 2) *Hessenheim*, Hessen sub praefectura Hessen in ducatu Brunsvicensi,
3) *Arnaldesheim* Arlesheim villa desolata, olim apud Hefnem seu Hessen obuia,
vbi liber feudalis MSctus Alberti episcopi Halberstadenfis ad annum 1311 resta-
tur, 4) *Bernberdesorpe*, Bernstorf iter dimidiae horae a palatio regio Werla in
eiusdem ducatus praefectura Ierxheimensi, 5) *Cugelinge*, Kubbelingen, distans
vix mille passuum ab oppido Scheppensted, 6) *Echeim*, forte Hachen, vicus
vnum milliare ab vrbe Wolfenbittel, atque vnum milliare ab oppido praedi-
cto, 7) *Schusen*, si ad pagum Northuringen referenda, est Schusen in ducatu
Magdeburgico, 8) *Drogenleue*, si ad pagum Northuringen spectauit, est Dreyle-
ben in Magdeburgico ducatu. Quia autem in libro feudali Alberti, iam supra
laudato, reperiuntur maior et minor villa Drenleue, atque haud procul ab op-
pido Osterwick et Deersheim in episcopatu Halberstadenfis inuenitur *der Droven-
tborn*, coniectura auguramur, olim in eadem regione villas Drenleue existisse.
Ita vero *Drogenleue* villa ad pagum Derlingi esset referenda. Eodem referuntur.
9) *Habaldesleue*, Hallensleuen in ducatu Magdeburgico ad fluium Othram, et
10) *Valdorp*, villa desolata, ad idem flumen olim conspicua.

Hunc situm locorum si nobis ante oculos ponimus, neminem posse negare
censemus, *Theodoricum*, qui in eisdem locis bona tradidit, ad familiam haec-
tenus descriptam esse referendum, eundemque fuisse, quem in traditionibus no-
stris deprehendimus. Ex his enim patet, *Thiadricum* fuisse fratrem *Athelbero-
ni*, *Esici* et *Luitbarii*. *Thiadricus* enim in eis frater appellatur *Athelberoni*,
Athelbero frater *Asici* atque *Asic* frater *Luitbarii*. Primo enim donant *Thiadricus*
atque *Ailbernus* fratres in villa Nianthorpe intra pagum Hardego mansum
unum, XXIV iugera, et duos iurnales, restante §. 385. Tradunt deinde §. 396
Asic atque *Ailbern* fratres in villa Astieieshus in pago Northuringen bona quaedam
monasterio nostro, et denique tradit comes *Asic* pro anima fratris sui *Lui-
tharii* unum mansum et II familias in villa Eccanhus in pago Derlingo; *Thia-
dricus* vero comes largitus est bona quaedam, in eodem pago Derlingo sita in
villa Lauingi, restante §. 425. Ex his discimus, *Ailbernum* seu *Adelbertum*,
Thiadricum, *Luitbarium*, atque *Asiconem* fratres, possedisse bona in pagis Har-
dego, Northuringi ac Derlingo. Nemini autem dubium id afferat, quod *Ail-
bernus*, quem pro comite palatino *Athelberone* habemus, in traditionibus no-
stris non appelletur palatinus comes. Eodem enim tempore, quo bona sua
tradidit, comes palatinus nondum esse potuit, sed *Berno* seu *Sifridus* palatinatus
praerat. Cum autem *Thiadricus* comes in eadem villa, in qua olim *Frithericus*
quaedam tradiderat, bona largitus sit, euidentissimum fieri censemus, *Thia-
dricum* fuisse nepotem *Fritherici*, ac pronepotem comitis *Oddonis*. Filii enim et
nepotes sunt ex more heredes paternorum atque aitorum bonorum.

Putamus autem, *Asiconem* ac *Thiadricum* comites eodem tempore bona sua
tradidisse, quo se in monasterio Corbeiensi duci *Heinrico*, qui regnum sibi sub
specie tutelae *Ottonis III* anno 984 vindicare et arripere volebat, conciliare tenta-
bant, de qua subiectione iam supra §. 104. e chronico nostro MSpto egimus,
quam etiam *Ditmarus* p. 347 seq. his recenset verbis: *Prasatus dux* (Bauario-
rum *Heinricus*) *cum Poppone venerabili episcopo — et cum Ekberto comite uni-
oculo Agrippinam veniens, regem patronus legalis de Warino, ut praedixi archiprae-
sule* (Colonienfi) *suscepit, eiusdemque auxilium cum omnibus, quos ad sui gratiam
conuertere poterat, firmiter est adeptus. Dispositis autem, ut sibi placuit, curis,
dux ad CORBEIAM cum eis venit, ibique THIEDRICVM et ESICONEM*

COMI-

COMITES ac CONFRADES nudis pedibus veniam postulantes dedignatur suscipere. Quod hi egre ferentes abierunt, cognatos suimet amicos a ducis ministerio toto mentis nisu amouere studentes. Refert post hæc Ditmarus, Heinricum ducem Magdeburgi palmarum festum, ac Quidilingiburgi proximum pascha festiuis gaudiis peregrisse, atque ibidem illum a suis regem appellatum esse; illos autem, qui iam palam contra ducem conspirabant, atque ad ciuitatem Hesseburg seu Assenburg conueniebant, his verbis recenset: *Ex oriente hi comites cum Bernhardo duce et Thiedrico marchione, Ekkihard, Bio, Esico, Bernwardus comes et clericus, Sifritus eiusque filius Fridericus et Ciazio confratres: comprouincialium Thiedricus et Sibert confratres, Hoico, Ekkihard et Bezico germani, Brunig et sui, militesque S. Martini iussu archiepiscopi Willigisi, quibus aderebat occidentalium maxima multitudo.* Quinam ex his illi cognati fuerint, quos Thiedricus a ducis Heinrici ministerio alienauit, diuinatu facile erit. *Bernhardus* scilicet dux est filius Hermanni Billingi, *Thiedricus marchio* est Theodoricus marchio septentrionalis, *Ekkihardus* marchio est filius Guntheri marchionis orientalis, qui Suanchildim sororem ducis Bernhardi in matrimonio habuit, *Bio* est comes Merseburgensis, cuius comitatus, teste auctore Appendicis ad Chronicon Montis Sereni p. 201 inter Wiperam et Salam et Saltam et Willebeke fluuios erat situs, *Bernwardus* est comes et clericus S. Bernwardus postea episcopus Hildesheimensis, *Sifritus* erit vel ipsius Dithmari pater, vel frater *Brunonis* comitis Arneburgensis. Si credatur designari pater Dithmari episcopi, *Fridericus* et *Ciazio* fuerunt fratres eiusdem. *Thiedricus* videtur pater S. Bernwardi fuisse et palatinus comes, cui Sibert frater fuit, de quibus supra egimus §. 104. not. (w). *Bezico* probabiliter est *Bozo*, vel eius cognominis filius, qui in traditionibus nostris §. 396 *Athelberonis* comitis palatini proximus nominatur.

gubernante Corbeiam Adalgario.

Nulli autem id dubitationem afferat, quod Ditmarus in verbis allatis *Thiedricum* atque *Esiconem* tantum nominat *confratres*, non germanos. In nostro enim Chronico MSpto appellantur illi fratres, ipseque Ditmarus p. 336 eandem vocem usurpans *Otonem* imperatorem et *Brunonem* archiepiscopum Coloniensem *confratres* appellat, qui tamen germani erant. Ex quo momento non inepte colligas, hoc loco Ditmarum per *confratres* intellexisse germanos fratres.

An *Thiadricus* comes, frater *Esiconis*, *Luitbarii* atque *Athelberonis*, filios procreauerit, nemo quidem veterum literis prodidit, probabilissime autem ille Thidericus proauus fuit *Lotharii* imperatoris, cuius pater *Saxo* et *comes de Supelingeborch* appellatur. Quamuis enim sciamus, recentiores historicos asseruisse, *Lotharium* caesarem e domo Querfurtensi originem traxisse, cogitauimus tamen, hanc eorum sententiam, utpote nullo testimonio coetanei scriptoris adprobata, in dubium vocandam esse. Non enim vidimus, quomodo comites Querfurtenses ad possessionem bonorum, circa castrum Supplinburg et oppidum Königslutter litorum, peruenierint, cum hactenus demonstrauerimus, alios dominos eadem in regione bona sua hereditaria possedisse. Patrem *Lotharii* caesaris *Geuehardum* appellatum esse *comitem de Supelingeborch*, discimus e Chronico vet. ducum Brunsvicensium et Luneburg. Tom. II. Leiba. p. 16. Nonne ex ea denominatione colligendum est, castrum Supelingeborch ad bona auita istius *Geuehardi* referendum esse? Ille *Geuehardus* comes a Brunone in *Historia belli Saxonici* Tom. I. S. R. G. Freheri p. 191 vnus ex summis principibus Saxonum nuncupatur, qui anno 1075 id. iunii in praelio circa Nechiltedi cecidit. Appellandusne fuisset dominus Querfurtensis vnus e principibus summis?

Sed quis pater erit comitis *Geuehardi*, quaeris, quem diximus patrem caesaris *Lotharii*? Respondemus, matrem *Geuehardi* indicatam esse per Chronographum Saxonem, qui ad an. 1009. p. 221. scripsit: *Ida genuit Geuehardum comitem patrem Lotharii imperatoris.* Quis vero pater *Geuehardi* fuerit, in disceptationem venire solet. Dominum illum fuisse eum, qui in tractu arcis Supplinburgicae bona hereditaria possedit, quilibet facillime perspicere poterit. Cum autem *Ida* fuerit filia *Geuehardi*, nati e domo Querfurtensi, *Ida* comitatum Supplinburgicum marito suo dotis loco asserre non potuit: patrem enim *Idae Geuehardum* possedisse comitatum Supplinburgicum, demonstrare nemo audebit. Neque

Theodoricus filius Luidgerus comes eius caesaris Lotharii Saxonis.

caesar

Ab anno
854 usque
877 re-
gnante
Hudo-
uico et

cæsar *Lotharius* eundem comitatum per *Rikenzam* obtinere potuit. Quamvis enim *Rikenza* heres fuerit Brunonianæ domus, nullo tamen modo comprobabis, domum Brunonianam tenuisse Supplinburgicum comitatum. Confidimus etiam, demonstrari non posse, Ottonem Sueviæ ducem comitatum Supplinburgicum habuisse. Quamvis itaque Albericus in Chronico P. II. p. 68. scripserit: *Lotharium ducem Saxonie et imperatorem descendisse de linea Ottonis Sueviæ ducti filii Mathildis sororis cæsaris Ottonis III.*, falso tamen hæc dixisse Albericus videtur. Pater enim e supra deductis argumentis, neque Mathildis maritum, comitem palatinum Ehrenfridum, neque ipsam Mathildem comitatum possedisse Supplinburgicum. Scriptor præterea cœtaneus Albericus non est, nec omni exceptione maior. In multis errasse eum, facile concedent dabuntque eruditi. In ipso Alberici testimonio, ad quod prouocant docti, duos errores non leues deprehendimus. Falsum enim est, Herimannum anno 1037. Coloniae esse ordinatum episcopum, atque octodecim ibi annos sedisse. Genuinis diplomatis testibus, iam ille erat anno 1036 archiepiscopus. Mortuum esse eum anno 1056, docetur Tom. I. S. R. B. Leibn. p. 322. Comes *Thiadricus* bona hereditaria anno 984 tenuit in villa Lauingi, atque post a. 1012 *Luidgerus* comes hereditaria bona possedit in villa Siculithi. Ad *Ebrenfridum* ergo ac *Mathildem* eodem tempore Supplinburgica bona spectare non potuerunt. Cum ergo Albericus non perhibeat, *Ottonem* Sueviæ ducem fuisse patrem *Geuehardi*, in dubium quoque vocandum est, *Geuebardum* fuisse filium *Otonis*.

Sit itaque pater *Geuehardi*, atque *Ida* maritus, comes *Luidgerus*. Quamquam enim ille nusquam appelletur auus cæsaris *Lotharii*, procul dubio tamen ille cæsar fuit nepos comitis *Luidgeri*. Primum enim nomen *Luidgeri* id nobis persuadet. Pater *Thiadrici* comitis dux *Luitharius* erat, ut supra demonstraui-
mus. Nonne ergo, comiti *Luidgero* nomen inditum esse, credemus, ab auo suo petitum? Accedit deinde, *Luidgerum* bona hereditaria possedisse in comitatu Supplinburgico. Tradit enim ille circa a. 1012. §. 441. Tr. Corb. pro filio suo *Egiloldo*, cum illum ad reliquias S. S. martyrum Stephani atque Viti offerret, homines quosdam proprios in villa Siculithi intra pagum *Derlingo*. Eadem villa olim exstitit in loco, qui adhuc nominatur *der Schickelsche Hof*, qui vix duo millia passuum a castro Supplinburg iacet. Quis negare poterit, eandem villam ad comitatum Supplinburgicum spectasse, atque alium dominum, quam Supplinburgicum comitem, in eadem villa homines proprios possidere non potuisse? Porro *Luidgerus* erat anno 1022 comes in pago *Derlingo*, atque ad eius comitatum spectarunt, teste diplomate S. Bernwardi, 1) *Sceningen*, *Schöningen* oppidum in ducatu Brunsvicensi, vnum milliare situm a castro Supplinburgico, 2) *Kissunleue*, *Kissleben*, villa desolata haud procul ab oppido *Schöningen* et vico *Warberg*, vbi adhuc in saltu *Elmo* superest *das Kisslewerholtz*, 3) *Zezingeroth*, 4) *Wurungen*, *Uhri* in praefectura *Fallersleben* 5) silua *Alaburi*, id est, *das Alperholtz* in eadem regione, 6) *Selzstide*, *Slifsted* vix vnum milliare a castro Supplinburg. Tum eodem tempore comitatus iam incipiebant acquirere formam hereditariam. Multis comitibus a cæsare comitatus dabantur in eodem pago, in quo illi sua tenebant bona hereditaria. Ita v. g. comitatus suos habebant a. 1031. *Chuonradus* in pago *Auga*, *Widekindus* in pago *Huuetigo*, *Herimannus* in pago *Logne*. In illis pagis eos bona sua hereditaria possedisse, vidimus supra. Præterea e *Chronico Vet. Duc. Br. et Lun.* Tom. II. Leibn. p. 16. et *Chronico Rhyth.* T. III. p. 39 seq. patet, ad cæsarem *Lotharium* iure hereditario deuoluta esse bona comitum de *Haldesleue*, mortuis *Bernardo* eiusque filio. *Haldesleue* spectauit ad comitem *Thiadricum*, teste diplomate *Otonis* supra adducto. Si statuimus, uti id probabile esse videtur, *Bernbardum* fuisse filium *Thiadrici*, ac fratrem *Luidgeri*, *Lotharius* cæsar pronepos *Thiadrici* esse debuit, quia hereditatem adiit bonorum, ad *Thiadricum* olim spectantium. Denique addimus, *Heinricum Leonem* contradixisse traditioni comitatus *Sommerschenburgici*, ab *Adelheide* abbatissa *Quedlinburgensi* *Wichmano* archiepiscopo *Magdeburgensi* factæ. Iure sanguinis ad hoc commouebatur *Leo*. Si enim *Luidgerus* filius *Thiadrici*, *Thiadricus* vero frater *Com. Pal. Athelberoni*, satoris comitum *Sommerschenburgicorum*, fuit, *Luidgerus* autem pater *Geuehardi* atque auus cæsaris *Lotharii*, *Heinricus Leo*, qui cæsaris *Lotharii* heres erat, optimo iure se factæ abbatissæ *Adelheidis* opponeret. Si itaque comes qui-

quidam *Geuehardus* circa medium seculi XI pro salute patris sui *Luitbarii* gubernante quondam comitis in pago Derlingon quaedam tradidit, testante diplomate caesaris *Heinrici*, in *Historia Corb.* producendo, credamus, illum fuisse patrem *Lotbarii* caesaris, de quo infra pluribus exponere oportet. Plura de caesare *Lotbario* non addimus. Mortuo caesare *Heinrico*, illum electum esse in regem Romanorum, atque obiisse a. 1137. 3. non. Decemb. postquam regnauerat annos XII menses III et dies XII; sepultumque in oppido *Lutter*, ab vno *Luitbariorum* nostro- rum ita dicto, iam pridem dixere alii. Confer interim infra §. 441.

Progredimur itaque ad *Esiconem* comitem fratrem *Ibiadrici* satoris *Supplin-* burgicae stirpis, et conditorem serenissimae familiae *Anhaltinae*, quae adhuc hodie floret. Huius vxor erat, *Annalista Saxone* teste, filia *Hodonis* marchionis orientalis eiusque filius erat *Esico II*, qui ab eodem *Annalista* ad a. 1026 et 1130. vocatur *comes Esicus de Ballenstide*, qui habuit vxorem *Machtildem de Werla*, ex qua genuit *Adelbertum seniore* patrem comitis *Otonis* atque *Adelheidem*. *Esicus II* fundator exstitit monasterii in *Ballenstide*; quod ante annum 1053 fundatum esse, apparet ex diplomate regis *Heinrici III*. Id exhibet *Beemannus* in *Historia Anhaltina* Tom. III. p. 152. In eo refertur, dedicationem eiusdem monasterii peractam esse solemniter anno 1053 indiēt. VII, 4. id. Iunii. Consentiant cum eo *Annales nostri Corbeiensis* MSpti, affirmantes, *Luidolfum*, *Esiconis fratrem* et monachum *Corbeiensis*, suaforem exstitisse monasterii in *Ballenstide* instituenti tempore *Abbatis Corbeiensis Truthmari*, qui abbatiae praefuit ab anno 1016 vsque 1046. *Hoppenrodius* in *Annalibus Gerenrodensium* Tom. II. Meibomii p. 428. nominat hunc *Esiconem* comitem *Ascania*, et conditorem arcis in *Berneburg* et *Anhalt*, quod factum fuisse murata arce *Ballenstedensi* in aedem *Domi-* ni, probabile est.

Adelbertus habuit, *Annalista Saxone* teste ad a. 1052, vxorem *Adelheidem*, filiam *Otonis* de *Orlamunda*, *Misnensis* marchionis, ex *Adela* de *Brabantia* matrem ex castello, quod *Louene* dicitur, procreatam. Ex hac *Adelbertus* genuit *Otonem* comitem et *Sigefridum* palatinum comitem. *Otto comes* in matrimonio habuit *Eilicam*, eodem *Annalista* ad an. 1106 teste, filiam *Magni ducis Saxoniae*, ex qua genuit *Adelbertum* marchionem et filiam *Adelheidem*, nuptam *Heinrico* marchioni de *Stathen*. *Otonem* mortuum esse anno 1123, *Annalista Saxo* retulit. Eius vxorem appellatam esse *marchionissam*, ex diplomatibus nostris patet. Digna sunt diplomata illa, quae ex originum litteris edantur, quia non solum demonstrant, *Albertum* ursum filium fuisse *Eilicam*, sed etiam *Albertum* ursum patrem fuisse *Otonis*. Prius diploma datum est anno 1133, et sic se habet:

In nomine dñi dei nri ac saluatoris Ihu Xpi. Lotharius ordinante diuina clementia romanorum imperator augustus considerantes regalif esse munificentie & nobis salutare dum tempus habemus bonum operari in omnibus maxime autem in ecclesiis dei. ideo statuentes decernimus. loca deo oblata & dicata sublimare. possessionibus ampliare. collata defendere & in suo statu conseruare. si aliqua etiam temere fuerint alienata uel iniuste auulsa ad antiquam dignitatem & pristinam traditionem suffragante diuina clementia reuocare. hisq. beneficiis proposuimus insudare. ut ipse qui nos in terris gloria & honore coronauit. in celis indulgeat coronam uite. quam repromisit diligentibus se. cum nos eduxerit de laborioso huius seculi certamine. nouerit itaq. tam plentium quam futurorum prouida discretio. quod nos respectu diuini timoris & amoris monasterio quod appellatur noua Corbeya. quod situm est super fluuium wisera rogare ipsius loci uenerabili abbate *Volemario* noie piscationem. que uocatur *Hocwar*. quam totam *Hlotowich* imper. eidem monasterio contulerat. hanc postmodu dux *Heinricus* *Bawarie*. cum quadam comitissa *Elica* & filio suo *adalberto* iniuste se possedisse recognoscentes. cum digna penitentia diuinitus inspirata scō Vito. cum oī utilitate remiserunt. & nos regali auctoritate ipsā remissionem confirmauimus. statuentes hoc. ut qui hanc nre auctoritatis concessionem infringere

Ss

pium-

4) Esico fil.
Luitbarii
II. sator
familie
Anhalt.
Esiconis
filii

1) Esico II.

2) Luidolfus.

Esiconis
II. filius
Adelbertus,
cuius
filii

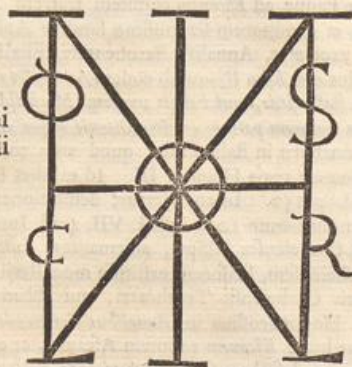
1) Otto c.
de Ballenstede.

2) Sigefridus
Com. Pal.
Otonis
filius
Albertus
vrius.

Ab anno
854 vsque
877 re-
gnante
Hudō-
uico et

psumpserit fisco nro C. auri talenta psoluere debeat. regali etiam auctoritate confirmamus uillas. cum hominibus ad eandem piscationem pertinentes. cum ceteris appendiciis pratis uidelicet. areis. pascuis. cultis siue incultis. mobilibus & immobilibus. ut in oibus his nullus fratres in supra dicto monasterio canonicè degentes inquietare. uexare. uel molestare psumat. nec aduocatum in eadem piscatione habeant nisi quem abbas dñus loci consilio fratrum statuerit. Et ut hec oia rata et in-conuulsa omnino permaneant impressione sigilli nri signari pcepimus.

Signum domni
lotharii

tertii Romanorum
imperatoris inui-
ctissimi.

Ekkehardus ppter uice adelberti archicancellarii recognoui. anno incarnat. dñi M. C. trigesimo tertio indict. XI. actum Bardewich in dei noie feliciter amen.

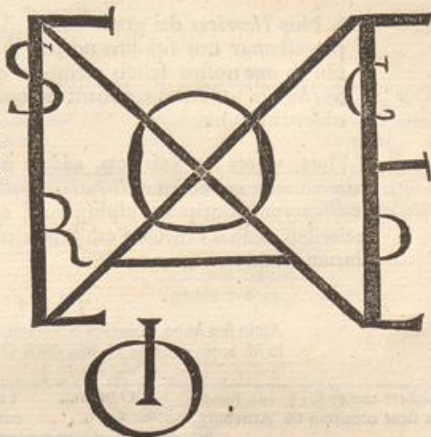
In hoc diplomate quidem *Esica* tantum appellatur comitissa; in altero uero eadem domina marchionissa uocatur. Accipe ergo easdem tabulas, accurate descriptas:

C In nomine sc̄e et indiuidue trinitatis. Cunradus diuina fauente clementia romanorum rex sc̄d̄s. equitas iusticie et regni auctoritas nos admonet eccliarum paci clementer prouidere. eapropter omnibus xp̄i nrisq. fidelibus ta futuris qua psentibus notum esse uolumus qualiter *Eylichba marchionissa* piscationem quandam apud Hoqva ab antecessore nro imperatore Ludouico cenobio corbeiensi collatam sed per insolentiam temporis ab eadem ecclia alienata assensu filii sui *Adelberti marchionis* uiuente pdecessore nro imperatore Lothario pdicte Corbeiensi ecclie remisit et resignauit. Quam remissionem siue resignationem nobis apud Corbeiam solempnem curiam celebrantibus p̄fat^o *Adelberti marchio* interuentu et petitione Heinrici uenerabilis Corbeiensis abbatis nec non Heinrici ppositi Corbeiensis ecclie confirmauit et eandem piscationem assentiente *filio suo ottone* marchio coram nobis omnino exsestucauit. Nos itaq. ob regni nri firmam stabilitatem et anime nre nostrorumq. parentum perpetuam salutem p̄fatam piscationem et omnes possessiones corbeiensi ecclie pertinentes sub nra regali defensione suscipimus auctoritate regia p̄cipientes ne aliquis archiepiscopus ep̄us dux marchio comes uel uice comes aut alia quelibet persona magna siue parua pdictam Corbeiensem eccliam uel res ad ipsam pertinentes aliquo modo infestare psumat sed ea que sui iuris sunt tam in familia quam in possessionibus omni deinceps tempore libere et pacifice possideat. Si quis autem quod absit huius p̄cepti nri statutum infringere tentauerit centum libras auri componat quarum partem dimidiam camerę nre reliquam uero pdicte ecclie persoluat. Et ut hec ab omnibus credantur et inuiolata conferuentur hanc inde cartam scribi et sigilli

figilli nri impressione insigniri iussimus manuq. propria roborantes. Qui presentes aderant testes subter notari fecimus quorum nomina hec sunt .: *Theodevvinus* scē Ruffinē epus apostol. sedis legat. *Thomas* scē Romane ecclē cardinalis. *Bernardus Patheib.* epus. *Rodulphus Halberstadensis.* *Bernhardus Hildenesb.* *Philippus Osēb.* *Heinricus Mindensis* et p̄cipue *Frithericus Magedebis.* *Thietmarus ferdensis.* *Anselmus Hauelb.* *Heinricus olomucensis.* *Wibaldus abbas.* *Heinricus dux saxonie.* **ADELBERTVS MARCHIO ET FILIVS EIVS OTTO.** *Fri-
dericus comes Palatinus comes.* *Hermannus comes de Winzenburg* et *frater eius Heinricus.*

gubernante
Corbeiam
Adal-
gario.

Signum domni Cunradi
Romanorum regis fedi
inviictissimi;

Ego arnoldus cancellarius uice heinrici moguntini archicancellarii
recognoui.

anno dñicę incarnationis M. C. XLV. indictione VIII. regnante Cun-
rado Romanorum rege fēdo anno uero regni eius VIII. data apud
Corbeiam feliciter amen.

Qui in hoc diplomate appellatur filius *Eylicę* marchionissę et pater *Otonis*, is sine dubio vilo *Albertus* cognomento *ursus* fuit, qui in diplomatibus nostris ad annum 1115 et 1121 appellatur *comes de Ballenside*, 1147 *comes de Ascherleue*, 1133, 1145, 1147, et 1152 *marchio*, 1144, 1149, 1152, 1157, 1162, 1163, ac 1169 *marchio Saxonie*.

Alberto *urso* fuisse sex filios, ex diplomatibus constat. Eorum natu maximus erat *Otto*, cuius diploma ad annum 1145 mentionem facit. Ipse iam anno 1147, 1152, 1167, et 1170 nominatur *marchio*, anno 1176, et 1180 vero *marchio Brandenburgensis*. Huius *Otonis* filii fuere secundum diplomata *Otto* 1176, *Heinricus* 1176, atque *Albertus* 1215 *marchio Brandenburgensis*. Huic *Alberto* liberi fuerunt *Johannes*, *Otto* et *Mechildis*. *Otonis* posteris anno 1312 exaruerunt; *Johannis* vero anno 1323. *Mechildis* autem nupsit *Otoni* puero, duci *Brunsvicensis* et *Luneburgensis*, cuius posteris adhuc florent exoptatissima felicitate.

Alter *Alberti* *ursi* filius erat *Albertus* comes 1147, 1167; tertius *Hermannus* 1147, 1147, 1167; quartus *Theodoricus* 1147, 1152, 1167, 1176, qui anno 1170 appellatur *comes de Werbene*; quintus erat *Sigefridus*, archiepiscopus *Bremenensis* anno 1170; sextus vero fuit *Bernhardus*, qui in diplomate ad annum 1170 nominatur *comes de Ascherleue* et frater *Otonis* marchionis *Brandenburgi* ac *Theodorici* comitis de *Werbene*; in aliis autem chartis ad annum 1176 et 1177 dicitur *comes in Ascherleue*, 1180 *dux Westfalie et Angarie*, 1188, 1189, 1192, 1200. *dux Saxonie*, 1194 *dux Saxonie et comes de Ascherleue*, et 1185 *dux Saxonie, Angaria, Westfalie et comes de Ascherleue*.

Ab anno
854 usque
877 re-
gnante
Hludo-
uico et

Bernhardi ducis liberi fuere Henricus, Albertus et Sophia. Sophia erat 1223 abbatissa Gerenrodensis; *Albertus*, Henrici iunior frater, vocatur 1215, 1228, 1235, et 1260 *dux Saxonie*, 1239, 1256, et 1260 *dux Saxonie, Angarie et Westphalie.* Huius *Alberti* posterii erant duces Saxonie Lauenburgici, qui anno 1689 intercepti morte, et stirpe intercedente, desierunt; *Henrici* vero posterii sunt serenissimi Principes Anhaltini, qui adhuc florent. Imponitur autem huic *Henrico* anno 1223 nomen *comitis Ascharie*, 1245 *illustris principis et comitis Ascharie*, 1244 *comitis Ascharie*, et 1215 *comitis de Anhalt.* Vxor eius fuit *lyme gardis*, *Henrici Rasponis* regis Romanorum soror; filium vero *Henricum* fuisse ducis *Bernhardi*, apparet ex diplomate *Henrici*, ex *Henrico* hoc nati, ad annum 1260, cuius verba huc faciunt:

Nos *Henricus* dei gratia comes *Ascharie* et princeps de *Anhalt* — protestamur nos subditis nostris in *Ascharia* — ius et gratiam, quam sibi ab *auo* nostro felicitis memorie *duce Bernhardo* et *patre nostro comite Henrico* indulgentiam tenebant et concessam, indulgemus inuiolabiliter obseruandam.

Plura, utpote iam satis nota, addere nolumus. Integrum stemma Anhaltinum videatur in *Becmanni Historia Anhaltina.* Quae vero nos de originibus serenissimorum principum Anhaltinorum, quae ille non habet, hactenus deteximus, lectoribus nostris beneuolis exhibemus tabulis eis, quas in praesens examini lectorum subiicimus.

TAB. I.

Albio seu Abbo, princeps Saxonum, pacem fecit cum Carolo M. a. 785. vx. eius N. filia ducis Ostfalarum Hefsi seu Afig.

Richert comes §. 15, 104. fortassis fator comitum de Arneburg.	Odo com. §. 29.	Tinda marscalcus §. 24. 74.	Cumbro §. 29. 104.	Abbo II. §. 57. 104.
	hi quinque	nominantur nepotes	ducis Ostfal. Hefsi.	
Fritheric §. 128. vx. eius Wendilgard.	Abbo III. §. 188. 260.	Ododo II.	Luitharius I. propinquus Beuonis, filii Ecberti ducis Saxonie, et Folclogæ, neptis Widekindi M. (§. 231 et 317.) vxor eius Enda, filia ducis Luidolfi.	
Dodica §. 396.	Nothradus, filius Fritherici §. 369.	Luitharius II dux † 929. §. 316, 346, 396. vxor eius Demoda.	Volmarus §. 317. abbas Corbeienis † a. 942.	Rorgerus §. 358.
				Otto III. §. 358, fator comitum de Conradesburch.
Luitharius III comes † 982. fundator monasterii Walbeccensis. vxor eius Mechtild, filia Brunonis, §. 411.	Hirifuit §. 316.	Athelbero, comes palatinus Saxonie † 977 (§. 365, 396) fator C. P.S. de Sommerschenburg. vid. Tab. 3.	Theodoricus comes 956, 966, 984, §. 385. vxor eius Symod. fator comitum de Supplinburg. vid. Tab. 4.	Alie seu Elico comes 984. vx. eius N. filia et heres Hodonis marchionis orientalis (§. 396). Ipse videtur esse fator principum, de Anhalt ditorum. v. Tab. 5.
Luitharius IV, marchio septentrionalis. Vxor eius Godila, quae mortuo eo anno 1003 nupsit Herimanno marchioni.	Thiatarus, abbas Corbeienis 983 † 1001. §. 411.	Sigefridus c. vx. eius Cunigunda (de Stade.)	Eila † 1015. vxor Bertholdi marchionis Franconie. vid. Tab. 2.	
Werinarius marchio septentrionalis, vx. eius 1) Luitgarda, 2) Reinhilda rapta.	Ditmarus, episcopus Merseburgensis n. 976, fit episcopus a. 1006.	Bruno episcopus Verdenensis. chus Corbeienis 1020. 1028. 1040.	Sigefridus episcopus monasterii Magdeburgensis, antea monachus Corbeienis	Fridericus prefectus Magdeburg.
Adolfus, fator comitum de Schaumburg, et ducum de Holstein.		Conradus Burggrauius Magdeb. Machildis.	Heinricus comes.	Willegifus, Oda, vx. prepositus de Walbecensis. Gozwinus de Valckenberg.
			Brigida abbatissa Scheningensis monasterii.	N. Sator comitum de Aluensleben.

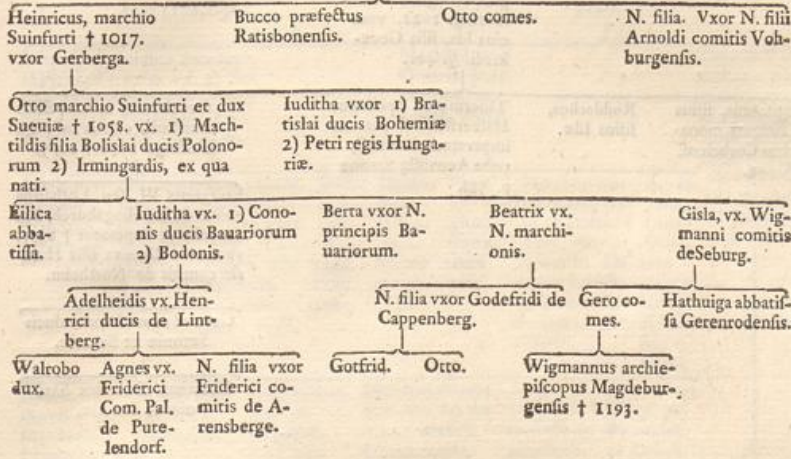
TAB. II.

T A B. II.

Luitharius III fundator monasterii Walbeccensis † 982.

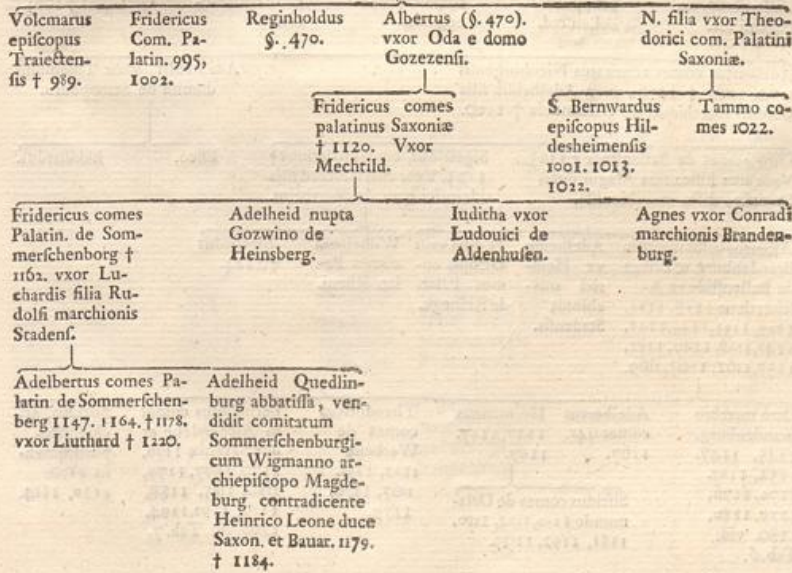
Èila † 1015. vxor Bertholdi marchionis Franconiæ.

gubernante Corbeiam Adalgario.

T A B. III.

Athelbero comes palatinus Saxonie † 977. §. 365. 396.

Ab anno
854 vsque
877 re-
gnante
Hludo-
uico et

TAB. IV.

Thiadicus comes 966.
984. vx. eius Symod §. 38.

Oddo clericus filius
Symodæ §. 448.

Liudgerus f. Luit-
harius V comes in pa-
gis Derlingo et North-
thuringi 1022. vxor
eius Ida, filia Geue-
hardi. §. 441.

Thiadicus patruus Ge-
uehardi anno 1046.

Egiloldus, filius
Liudgeri, mona-
chus Corbeienf.
§. 441.

Roddachus,
filius Idæ.

Thietmarus, episcopus
Halberstadenf. patruus
imperatoris Lotharii,
teste Annalista Saxone
p. 588.

Geuehardus comes, filius
Luitarii, comes in pago
Derlingo 1046. † 1075.

Luitgerus VI, seu Lotharius
comes de Supelingebruch, dux
Saxonie et imperator † 1137.
vxor eius Rikenza filia Hein-
rici comitis de Northeim.

Gertrud vxor Heinrici ducis
Saxonie et Bauarie.

Heinricus Leo dux Saxo-
nie et Bauarie.

TAB. V.

Asic, siue Efico comes filius ducis Luit-
tharii 984. vx. eius N. filia et heres mar-
chionis orientalis Hodonis §. 396.

Efico comes de
Ballenstede. vx.
Mechtildis.

Theodoricus,
prepositus
Ballensted.

Luidolfus, mo-
nachus Cor-
beienfis.

Vta, vxor Ec-
cardi marchio-
nis.

Halecha, abbatissa
Gerenrod. † 1063.

Adelbertus comes aduocatus Nienburgensis
1064, 1073 † 1076. vxor Adelheidis filia
Otonis marchionis de Orlamunda † 1100.

Adelheidis, vxor Thiemonis
domini de Scroppoulo.

Otto comes de Ballenstede † 1123.
Vxor eius Eilica filia Magni ducis
Saxonie, dicta marchionissa.

Sigefridus, comes palatinus †
1123. Vxor eius Gertrud filia
Heinrici com. de Northeim.

Efico.

Ekkibardus.

Albertus vrfus marchio
Brandenburg. et comes
de Ballenstede et A-
fchersleue 1118, 1121,
1129, 1133, 1144, 1145,
1147, 1148, 1149, 1152,
1157, 1162, 1163, 1169.

Adelheidis
vx. Hein-
rici mar-
chionis
Stadenfis.

N. filia vxor
Otonis co-
mes Palat.
de Reinegk.

Wilhelmus
comes Pa-
lat. Rheni.

Sigefridus
† 1124.

Otto marchio
Brandenburg.
1145, 1147.
1152, 1167.
1170, 1176,
1179, 1180,
1180. vid.
Tab. 6.

Adelbertus comes 1147. 1167.
Hermannus 1147, 1147.
1167.
Sifridus comes de Orla-
munde 1150, 1174, 1180,
1181, 1192, 1199.

Theodoricus
comes de
Werbene
1147, 1152.
1167, 1176,
1179.

Bernhardus comes
in Afchersleue et
dux Saxonie 1170,
1176, 1177, 1179,
1180, 1185, 1188,
1189, 1192, 1194,
1200. vid. Tab. 7.

Sifridus, ar-
chiepisco-
pus Bremen-
fis 1170,
1180, 1184.

TAB. VI.

TAB. VI.

Otto V marchio Brandenburg.
1145, 1147, 1152, 1167, 1170,
1176, 1179, 1180, 1180.

guber-
nante
Corbe-
iam Adal-
gario.

Otto VI marchio Brandenburg. 1173, 1176, 1196.	Henricus 1176.	Albertus marchio Brandenburg. 1196, 1215.
Johannes I marchio Brandenburg. 1235, 1246 † 1266. vx. 1) Sophia Waldemari regis Daniæ filia † 1248, 2) Hedwig filia Barnimi D. Pomeraniæ 1249.	Mechtild vxor Ortonis pueri Brunfuic. ac Luneb. ducis.	Otto VII pius vna cum fratre marchio Brandenburg. 1235, 1256, 1259, 1267 † 1267. vx. eius Beatrix Wenceslai Bohemiæ regis filia.
Johannes II marchio Brandenburg. 1276 † 1282.	Otto VIII marchio Brandenburg. 1271, 1276, 1298. † 1308.	Conradus M. archiepisc. Brandenburg. vxor 1) Constantia filia Premislai Posnanie ducis 2) N.
Johannes IV marchio Brandenburg. † improbris 1307. vxor Hedwig filia Henrici Wratislau, ducis.	Agnes vxor Alberti P. de Anhalt.	Waldemar marchio Brandenburg. 1318 † improbris 1319. vxor Agnes filia Henrici patrum sui.
Johannes III perit 1267. Merseburgi in hastiludio.	Otto IX longus marchio Bohemiæ gubernator † 1298. vx. Iudith filia Hermanni com. de Henneberg.	Kunigunda vxor Bele Hungariæ principis.
Hermannus marchio Brandenburg. et Lusatie, comes de Henneberg † 1308. vxor Anna filia Alberti austriaci R. Imperat.	Mechtild vx. Henrici Vratislauenfis ducis.	Judith vx. Rudolphi ducis Saxonie † 1328.
Johannes V marchio Brandenburg. Lusat. et Landsberg. † iuuenis 1317.	Judith, vxor Henrici comitis de Henneberg.	Mechtild, vx. Henrici ducis de Sagan.
		Beatrix vx. Bolconis ducis Suidnicensis.
		Margaretha vxor 1) Przemislai regis Polonorum, 2) sponsa Nicolai domini de Rotstocke. 3) vxor Alberti ducis inferioris Saxonie.
		Beatrix vxor Ludouici ducis Buarie et regis Romanorum.
		Ludouicus dux Buarie, marchio et elector Brandenburg.
		Agnes vxor 1) Erici Daniæ regis 2) Gerhar. R. iam an. 1328. di Holm. fat. c. † 1304.
		Agnes vxor 1) Waldemari march. Brandenburg. 2) Ortonis Brunfuic. et Luneb. ducis, cui marchiam veterem attulit † 1334.
		Agnes vxor Magni pii Brunfuic. ac Luneb. ducis, heres marchionatus Landsbergensis.
		Henricus marchio Landsberg. 1315. vxor Agnes fil. Ludouici ducis Buarie et C. P. Gerhar. R. iam an. 1328. di Holm. fat. c. † 1304.
		Mathild vx. Bogislai Pomeraniæ ducis.
		Helena vxor Theodorici Misnie march. 1289. 1294. 1268.
		Ericus archiepisc. Magd. 1288. Misnie march. 1294.
		Ericus archiepisc. Magd. 1288. Misnie march. 1294.

Ab anno
854 vsque
877 re-
gnante
Hludo-
uico et

TAB. VII.
Bernhardus comes in Afcherleue et dux Saxonie
1170, 1176, 1177, 1179, 1180, 1185, 1188, 1189.
1192, 1194, 1200.

